

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2023/18/1110

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellant], tegen de door dr. P.H.H. Houben, hierna: examiner of verweerder, op 8 februari 2023 definitief vastgestelde beoordeling van de praktijkstage Zorg.

I. Loop van het geding

Namens appellant heeft mr. V. Karmiris, hierna: gemachtigde, op 20 maart 2023 bij het College van Beroep voor de Examens, hierna: het College, beroep ingesteld tegen de aanvankelijk op 11 juli 2022 vastgestelde beoordeling van de praktijkstage Zorg, die heeft plaatsgevonden in juni 2021 in woonzorgcentrum d'Oude Raai te Amsterdam. Op 13 april 2023 zijn de gronden van het beroep aangevuld.

Op 18 april 2023 heeft het College aan de Examencommissie van de Faculteit der Geneeskunde gevraagd om in overleg met appellant en verweerder na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Op 8 mei 2023 vond een gesprek plaats tussen de Examencommissie, appellant en verweerder. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. De Examencommissie heeft op 10 mei 2023 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 8 juni 2023. Appellant was aanwezig, samen met zijn gemachtigde. Verweerder was eveneens aanwezig. Namens de Examencommissie waren prof. dr. P.L. Hordijk (voorzitter) en mr. drs. A.E.M. Boogerman (ambtelijk secretaris) aanwezig.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant heeft in juni 2021 een Zorgstage gedaan in woonzorgcentrum d'Oude Raai. De laatste drie dagen van de stage heeft appellant niet kunnen doen doordat de instelling de stage op 28 juni 2021 naar aanleiding van een klacht over appellant per direct heeft beëindigd. Omdat de stage is afgebroken, is het document van de eindbeoordeling niet ingevuld. De examiner heeft het stageverslag van appellant op 29 juli 2021 beoordeeld met een 4.

Op 16 augustus 2021 is er een gesprek gevoerd tussen appellant, de examiner, een vertegenwoordiger van de stage-instelling en de coördinator professioneel gedrag van de bacheloropleiding Geneeskunde. In dat gesprek is appellant meegedeeld dat zijn stage is beoordeeld met een onvoldoende. Tegen deze beoordeling heeft appellant beroep ingesteld. In deze zaak heeft het College uitspraak gedaan op 14 juni 2022 (uitspraak 2022.20.1055). Het College heeft het beroep gegrond verklaard en het besluit van de examiner vernietigd. Het College heeft de examiner opgedragen om, na het plegen van hoor en wederhoor, een nieuw, onderbouwd, schriftelijk besluit te nemen, waarbij het gezichtspunt van appellant expliciet is meegewogen.

Op 11 juli 2022 heeft verweerder de nieuwe conceptbeoordeling aan appellant toegestuurd, met daarin opgenomen een feitenrelaas van het incident tijdens de zorgstage. Verweerder heeft appellant daarbij verzocht om zijn zienswijze op het incident te geven. Appellant heeft niet willen reageren op de conceptbeoordeling, omdat hiermee volgens hem niet op de juiste wijze uitvoering wordt gegeven aan de uitspraak van het College.

Na bemiddeling door de Studentenumbudsman heeft de Examencommissie appellant uitgenodigd voor een gesprek om zijn zienswijze te geven. De conceptbeoordeling was inmiddels ingetrokken. Op 10 januari 2023 en 23 januari 2023 heeft de Examencommissie appellant in de gelegenheid gesteld om, naar aanleiding van het gevoerde gesprek, zijn zienswijze te geven. Appellant heeft op 7 februari 2023 per e-mail laten weten dat zijn zienswijze reeds uitgebreid aan de orde is geweest bij de behandeling van zijn beroep door het College, waarbij hij verwijst naar de uitspraak van 14 juni 2022.

Op 8 februari 2023 heeft verweerder de beoordeling van de praktijkstage Zorg definitief vastgesteld en per e-mail aan appellant toegestuurd.

III. Standpunten van partijen

Appellant kan zich niet met de bestreden beslissing verenigen. Hij stelt dat verweerder niet op de juiste wijze invulling heeft gegeven aan de uitspraak van het College van 14 juni 2022 en dat er sprake is van onzorgvuldige besluitvorming. Appellant vindt dat er geen sprake is geweest van hoor en wederhoor voorafgaand aan het nemen van een nieuwe beslissing, aangezien er een conceptbeoordeling aan hem is voorgelegd die hetzelfde is als de eerdere beoordeling. Door deze gang van zaken is appellant onvoldoende in de gelegenheid gesteld om zijn zienswijze naar voren te brengen en is er sprake van een vooringenomen besluit. Daarnaast stelt appellant dat hij eerst de gelegenheid moet krijgen om zijn zienswijze te geven op het incident en dat pas daarna de conceptbeoordeling aan de orde is.

Van de mogelijkheid tot hoor en wederhoor is geen sprake geweest. Aan appellant is alleen medegedeeld dat hij een schriftelijke zienswijze kan indienen naar aanleiding van de conceptbeoordeling, maar er is geen gesprek geweest tussen appellant, het stagebedrijf of de klager, en de Examencommissie. In de bepaling over hoor en wederhoor van de klachtenregeling van Cordaan, waaronder het woonzorgcentrum valt waar appellant zijn stage heeft gevolgd, is bepaald dat: *'Elke bij een klacht betrokken partij (klager en aangeklaagde) krijgt de mogelijkheid zijn standpunt kenbaar te maken, op het standpunt van de andere partij te reageren en tevens te beschikken over de informatie of stukken waarop een eventueel oordeel is gebaseerd.'*

Op grond van het bovenstaande is een gesprek tussen appellant, verweerder en de zorginstelling of klager vereist en moet appellant inzicht krijgen in de brief van de klager. Appellant stelt dat in het kader van de zorgplicht van de onderwijsinstelling eerst de klachtenprocedure van Cordaan had moeten worden doorlopen voordat verweerder overging tot een beoordeling. Gelet op de situatie en de vertrouwensbreuk die is ontstaan, was dat de juiste procedure geweest.

Appellant stelt dat hij niet zijn zienswijze kan geven in een gesprek waar de zorginstelling of de klager niet bij is. Om zijn volledige verhaal te kunnen doen moet appellant (persoons)gegevens kunnen delen van de betreffende cliënt en daarvoor heeft appellant op grond van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) toestemming nodig van de cliënt of diens familie. Zonder de aanwezigheid van de klager en de begeleider van de zorginstelling, en de toestemming van de cliënt of diens familie, kan appellant niet vrijuit spreken over het incident.

In het remediëverslag dat appellant moest schrijven om opnieuw met de praktijkstage Zorg te kunnen beginnen, heeft hij gereflecteerd op de feiten die hem in het gesprek door verweerder zijn voorgehouden, zonder dat appellant inzicht had in de klacht en zonder dat de gegevens van de cliënt werden gedeeld. Appellant heeft zodoende niet zijn zienswijze op het incident kunnen geven.

Appellant blijft er derhalve bij dat pas uitvoering is gegeven aan hoor en wederhoor als bedoeld in de uitspraak van het College van 14 juni 2022, als er een gesprek heeft plaatsgevonden tussen hem, de zorginstelling of de klager, en verweerder.

Verweerder blijft bij de beoordeling zoals die op 11 juli 2022 in concept aan appellant is toegestuurd en die verweerder op 8 februari 2023 definitief heeft vastgesteld. Verweerder heeft uitvoering gegeven aan de uitspraak van het College van 14 juni 2022 door appellant te vragen om zijn zienswijze te geven op het incident zoals weergegeven in de conceptbeoordeling. Verweerder en de coördinator praktijkstage Zorg

hebben met drie medewerkers van de zorginstelling gesproken om na te gaan wat er is gebeurd. Verweerder heeft een feitenrelaas opgenomen in de conceptbeoordeling. Daarnaast wijst verweerder erop dat er een gesprek heeft plaatsgevonden tussen appelland en verweerder over het incident in augustus 2021, waarbij appelland de gelegenheid kreeg om te reageren op het incident.

Verweerder heeft appelland meerdere keren verzocht om te reageren op de conceptbeoordeling. Dit heeft appelland niet willen doen. Na tussenkomst van de Studentenombudsman heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen appelland en de Examencommissie, waarbij de conceptbeoordeling is ingetrokken.

De Examencommissie heeft op 10 januari 2023 gevraagd of appelland nog behoefte had aan een gesprek in aanwezigheid van verweerder, zoals eerder door appelland gevraagd in het gesprek met de Examencommissie, en indien hij hieraan geen behoefte had, om schriftelijk zijn zienswijze in te dienen. Hierop heeft appelland op 7 februari geantwoord dat zijn zienswijze uitgebreid aan de orde is geweest bij de behandeling van zijn beroep door het College. Omdat verweerder geen zienswijze heeft ontvangen van appelland, anders dan de verwijzing naar de uitspraak van het College van 14 juni 2022, heeft verweerder de nieuwe beoordeling van de praktijkstage Zorg op 8 februari 2023 definitief vastgesteld en aan appelland gestuurd.

Ten aanzien van de stelling van appelland dat hij zijn verhaal niet volledig kan doen omdat hij niet vrijuit kan spreken over het incident zonder toestemming van de cliënt of diens familie, merkt verweerder op dat het in de zorg heel gebruikelijk is om over patiënten te praten zolang het gesprek maar niet herleidbaar is tot bepaalde personen. Appelland had ervoor kunnen zorgen dat zijn informatie over het incident niet te herleiden is tot bepaalde personen. Hij had zodoende in algemene zin kunnen reageren op het incident en zijn zienswijze kunnen inbrengen.

De Examencommissie licht toe dat zij alleen vanuit haar rol om een schikkingsgesprek te faciliteren in de beroepszaak, betrokken is bij deze kwestie. Het beoordelen van de praktijkstage Zorg is een bevoegdheid van de examiner. Om de impasse met betrekking tot het geven van de zienswijze van appelland te doorbreken, heeft de Examencommissie voorgesteld met appelland in gesprek te gaan nadat verweerder de conceptbeoordeling had ingetrokken.

Naar aanleiding van het beroep heeft de Examencommissie appelland uitgenodigd voor een gesprek om na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is. Tijdens dit schikkingsgesprek kwam naar voren dat er verschil van inzicht lijkt te bestaan tussen appelland enerzijds en verweerder en de Examencommissie anderzijds over wat verstaan moet worden onder hoor en wederhoor. Appelland heeft aangegeven dat hij verwacht dat hij in de gelegenheid wordt gesteld om met de praktijkbegeleider van de zorginstelling, de cliënt en de familie van cliënt in gesprek te gaan over de klacht.

De Examencommissie merkt hierover op dat de praktijkbegeleider bij verweerder een melding heeft gedaan over het incident. Dat heeft tot gevolg dat het incident een aangelegenheid wordt binnen de onderwijsinstelling. De onderwijsinstelling zal daar vervolgens naar moeten handelen en dat heeft geleid tot een onvoldoende beoordeling voor de praktijkstage Zorg. De Examencommissie benadrukt dat de coördinator praktijkstage Zorg en verweerder contact hebben gehad met drie verschillende medewerkers van de zorginstelling over het incident, dat de feiten zijn geverifieerd bij de zorginstelling en dat appelland niet een compleet ander verhaal heeft verteld aan verweerder of de Examencommissie. Daarom is uitgegaan van het feitenrelaas zoals opgenomen in de conceptbeoordeling.

De Examencommissie is van oordeel dat verweerder voldoende pogingen heeft gedaan om uitvoering te geven aan hetgeen in de uitspraak van het College van 14 juni 2022 aan hem is opgedragen, maar dat aan het verzoek om een zienswijze te geven geen gehoor door appelland is gegeven. Derhalve heeft verweerder op terecht gronden de beoordeling op 8 februari 2023 definitief vastgesteld.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appelland is tijdig ingediend en voldoet ook overigens aan de eisen. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Beroep tegen een beoordelingen door de examiner

Het College stelt voorop dat zijn bevoegdheid in dit geval op grond van artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) beperkt is tot een toetsing of de

beoordeling door de examinator niet in strijd is met het recht. Het College toetst derhalve of de beoordeling door de examinator op een juiste wijze tot stand is gekomen en of deze beoordeling in inhoudelijk opzicht niet apert onredelijk is. Het is derhalve niet aan het College om een inhoudelijke herbeoordeling te verrichten.

Op 14 juni 2022 heeft het College uitspraak gedaan inzake het beroep van appellant tegen de onvoldoende beoordeling van de praktijkstage Zorg van juni 2021. Het College heeft de beoordeling van verweerder vernietigd en heeft verweerder opgedragen om, na het plegen van hoor en wederhoor, een nieuw, onderbouwd, schriftelijk besluit te nemen, waarbij het gezichtspunt van appellant expliciet wordt meegewogen. Het gaat in deze zaak om de vraag of verweerder op een juiste wijze invulling heeft gegeven aan de uitspraak van het College en of verweerder hoor en wederhoor heeft toegepast bij het vaststellen van de definitieve beoordeling op 8 februari 2023.

Het College stelt voorop dat de beoordeling van de praktijkstage Zorg een aangelegenheid is tussen de onderwijsinstelling en de student. Een melding door de zorginstelling bij de examinator of de coördinator praktijkstage Zorg dient binnen de onderwijsinstelling te worden afgehandeld. Het afwikkelen van een klachtenprocedure binnen de zorginstelling maakt dan ook geen deel uit van de procedure om tot zorgvuldige besluitvorming te komen ten aanzien van de beoordeling van een toets binnen de onderwijsinstelling.

Naar aanleiding van de uitspraak van het College van 14 juni 2022 heeft verweerder een conceptbeoordeling met daarin opgenomen een feitenrelaas over het betreffende incident, aan appellant voorgelegd en appellant verzocht om zijn zienswijze te geven. Ook heeft de Examencommissie zich ingespannen om appellant zijn zienswijze op het incident te laten geven door een gesprek met hem te voeren en hem voor te stellen om nog een gesprek te hebben in aanwezigheid van verweerder. Appellant heeft van deze mogelijkheden geen gebruik willen maken en heeft voor zijn zienswijze verwezen naar de uitspraak van het College van 14 juni 2022.

De stelling van appellant dat hij niet in staat was zijn zienswijze te geven zonder de toestemming van de cliënt of diens familie, kan het College niet volgen. Appellant had de mogelijkheid om in algemene zin, zonder informatie vrij te geven die herleidbaar is tot de klager, te reageren op het incident zoals omschreven in de conceptbeoordeling.

Met de toepassing van hoor en wederhoor, heeft het College in zijn uitspraak van 14 juni 2022 bedoeld dat appellant zijn zienswijze kan inbrengen voordat een beoordeling wordt vastgesteld. Een gesprek tussen appellant, de begeleider van de zorginstelling, de cliënt en diens familie maakt geen deel uit van de procedure om tot een zorgvuldig oordeel te komen. Verweerder heeft appellant meerdere keren de gelegenheid geboden om zijn zienswijze naar voren te brengen en heeft zich in voldoende mate ingespannen om hoor en wederhoor toe te passen voordat de beoordeling definitief werd vastgesteld. Het College is dan ook van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen.

Bovenstaande overwegingen leiden tot de volgende uitspraak.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 6 juli 2023, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. M.W. Hofkes en prof. dr. J.J. Beishuizen, leden, in aanwezigheid van mr. S.A. Snoeren, secretaris.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

mr. S.A. Snoeren
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 50,-.

Zie: www.raadvanstate.nl/studentenzaken